

ριώς εἶπειν, ἡ Νεολοιτινική δὲν σκοπεῖ νὰ καταστῇ γλώσσα παγκόσμιος ἀλλ' ἀπλῶς Διεθνῆς, διαδομένη εἰς μόνα τὰ δυτικά Κράτη, θὰ τελεσφορήσῃ δὲ καὶ αὕτη ἀναμφιβόλως, ὡς ἐκ τοῦ εὐχεροῦς τῆς ἐκμαθήσεώς της, ὅσον καὶ ἡ βολαπυκική, ἀφοῦ ὡς λέγει ὁ ἐφευρὼν αὐτὴν, δύναται τις νὰ τὴν ἐκμάθῃ ἀπλουστάτα ἐντὸς τινῶν ὥρων, ἀρκεῖ μόνον νὰ γνωρίζῃ κατὰ βάθος τὴν... Λατινικήν.

ΦΑΝΤΑΣΤΙΚΑΙ ΕΝΘΥΜΗΣΕΙΣ

(Διήγημα ἐκ τοῦ Ἰταλικοῦ)

Περὶ τὰ τέλη τοῦ 1825 ἔτους ἔφθασα εἰς S. Quentin ἀρχομένης ἤδη τῆς νυκτός, καὶ κατήλθον εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τοῦ Κύκνου μετὰ τριῶν ἐτέρων συνεπιβατῶν, οἵτινες ἐζήτησαν ὡς καὶ ἐγὼ νὰ δειπνήσωσιν. Ὁ πρῶτος ἦν γέρων ἔχων τὴν κόμην λευκὴν καὶ τὸ πρόσωπον ἐσκαμμένον ὑπὸ ρυτίδων. Ὁ δεῦτερος ἔφερεν ἐπὶ τῆς κομβιοδόχης του ἐρυθρὰν ταινίαν, καὶ εἶχε τὸν καυχηματίαν τρόπον καὶ τὴν τραχεῖαν ἐκείνην ὀμιλίαν, δι' ἣν χαρακτηρίζονται οἱ παλαιοὶ στρατιωτικοί. Ὁ τρίτος ἦν νέος ἱερεὺς, ὑπερβολικῆς ὠχρότητος, τὸ μείδιμα καὶ τὰ βλέμματά του ἐκφράζοντα λύπην, ἢ τούλάχιστον βαθεῖαν μελαγχολίαν.

Ἡ ὀμιλία, περιστράφη ὡς συνήθως ἐντὸς τοῦ μόνου ἀντικειμένου τοῦ δυναμένου νὰ ἐνδιαφέρῃ ἀνθρώπους ξένους πρὸς ἀλλήλους ἀλλὰ συνταξιδεύοντας, ἦτοι τῆς ἀμάξης ἣν εἶχομεν ἐγκαταλείψει, τοῦ δυσαρέστου τῆς κακοκαιρίας, τῶν παρατεθέντων φαγητῶν, καὶ τοῦ ἀγροίκου τρόπου τοῦ ὑπηρετοῦ. Μὴ ὑπάρχοντος τότε ἐν Σ. Κουεντίν καλοῦ καφενείου, ἠναγκάσθημεν μετὰ τὸ δεῖπνον νὰ καθήσωμεν καὶ οἱ τέσσαρες πρὸ τῆς ἐστίας, ἀναμένοντες τὴν ὥραν τοῦ ὕπνου, καὶ θεωροῦντες τὴν ζωηρῶς ὑπὸ τοῦ βορείου ἀνέμου κινουμένην φλόγα, ἐν ᾗ ἡ βροχὴ ἐκτύπα ἐπὶ τῶν ὕλων τοῦ παραθύρου.

Κατεῖχον τὸ ἔν πλάγιον τῆς ἐστίας ἀναγινώσκων τὴν μὲνην ἐν τῷ ξενοδοχείῳ τούτῳ εὕρισκομένην ἐφημερίδα. Πλησίον μου ὁ γέρων, ἐκαθάριζε τοὺς ὀδόντας του μετὰ μεγάλης σοβαρότητος, μακρύτερον δὲ ὁ στρατιωτικὸς ἐκάθητο περιποιούμενος τὸν μύστακά του, ἤδη ὑπολευκαινόμενον. Κατὰ τὸ ἀπέναντι πλάγιον ὁ ἱερεὺς ἐθεώρει λυπηρῶς τοὺς ἀνθρακας, ὧν οἱ ἀτμοὶ διαστελλόμενοι ἐξήπτοντο μετὰ μικρῶν ἐκπυροσκορητήσεων.

Διειρηθῆμεν ἀμφοτέρω τὴν σιγὴν πρὸ ὀλίγων λεπτῶν τῆς ὥρας, ὅτε περίεργόν τι ἀνέκδοτον φθάσαν πρὸ ὀφθαλμῶν μου, μετ' ἠνάγκασε νὰ λάβω τὸν λόγον. Ἐμπορὸς τις, δὲν ἐνθυμοῦμαι ποίας πόλεως, κυριευμένος ἀπὸ τῆς νεότητός του ὑπὸ τῆς ὀλεθρίας τῶν δικῶν μαγίας, τῆς καταστρεφάσης τόσοσους ἀνθρώπους, ἀπηλλάγη αἴφνης τῆς μαγίας ταύτης τὴν ἡμέραν καθ' ἣν ἐνυμφεῦθη τὴν Κ... ἣν ἠγάπα. Ἐπὶ ἐπταετίαν, καθ' ὃν χρόνον διήρκεσεν ἡ συνοικησίς των, ἐδείχθη ἐν πάσαις ταῖς σχέσεσίν του, ὁ συγκαταβατικώτατος τῶν ἀνθρώπων,

οὐδόλως θέλων ν' ἀκούῃ ὀμιλίας περὶ δικηγόρων καὶ δικαστηρίων. Πρᾶγμα παράδοξον! ἀποθανούσης τῆς συζύγου του ἡ μαγία ἦς ἐνόμιζεν αὐτὸν ἀπαλλαγέντα, ἐπανήλθεν αἰφνιδίως! μόλις ἐτετέλεσθη ἡ ἐπικηδείος πομπή, μετεκαλέσατο δικηγόρον ὅπως ἐμπιστευθῇ αὐτῷ τὴν ὑπεράσπισιν τριῶν δικῶν ὄψωσῶν γελοίων. Νομίζει τις προστίθῃσιν ἡ ἐφημερίς ὅτι ἡ Κ... ἦν ὁ ἄγγελος ὁ ἐπιφορτισμένος ν' ἀποκρούῃ ἀπὸ τῆς οἰκίας τὸν δαίμονα τῆς στρεψοδικίας...

Τὸ συμβᾶν ὅπερ θέλω σὰς διηγηθῆ εἶνε ἔτι παραδοξότερον εἶπεν ὁ στρατιωτικὸς. Νέος τις ἀξιωματικὸς εἶχε μετατεθῆ ἀπὸ τοῦ συντάγματός του εἰς τὸ ἡμέτερον σύνταγμα τῶν Οὐσάρων. Ὁ Συνταγματάρχης Ραιμπὸτ μᾶς συνῆξε καὶ μᾶς ἀνήγγειλεν ὅτι περιεμένετο μάχην τὴν ἐπαύριον. — Λοιπὸν εἶπε φαιδρῶς ὁ νέος ἡμῶν συνεταῖρος, ἀνάγκη νὰ ἐτοιμάσω πανία καὶ τιλτόν. — Διὰ τί; — Διότι δὲν παρευρέθη ποτὲ εἰς μάχην εἰς ἣν νὰ μὴ πληγωθῶ. — Αἱ δὰ, ἐπανέλαθεν ὁ Συνταγματάρχης δὲν ἦστο τότε μετ' ἐμοῦ. — Ὅθ' ἴδωμεν εἶπεν ὁ ἀξιωματικὸς. — Τὴν ἐπαύριον ἡ μάχη ἐγένετο ὡς τὸ προέβλεψαν εὕρισκόμεθα εἰς τὸ τηλεβόλον τοῦ ἐχθροῦ· αἱ σφαῖραι καταστρέφουσι τὸ ἡμισυ τοῦ συντάγματος, ἀλλ' ὁ Δουφαῖξ πολεμᾷ ὡς λέων· τρέχει παντοῦ ὅπου μᾶλλον ἐπέγει ὁ κίνδυνος, καὶ ἐκτελεῖ θαύματα. Μετὰ τὴν νίκην τί λέγεις Δουφαῖξ εἶπεν ὁ Συνταγματάρχης· βλέπεις ὅτι εἶχον δίκαιον; — Ὁ ἀξιωματικὸς ἠκολούθησε τὸν Συνταγματάρχην Ραιμπὸτ εἰς τὴν μάχην τοῦ Ὀστερλιτζ μὴ πληγωθεὶς οὔτε ἐκεῖ ἐνόμιζέ τις ὅτι αἱ σφαῖραι παρεξέτρεποντο, καὶ οἱ νεοσύλληκτοι ἔλεγον πολλάκις, ὁ ἀξιωματικὸς οὗτος ὑπερησπίζετο ὑπὸ τοῦ ἀστέρος του ὡς Αὐτοκράτωρ. Ἐν τῇ μάχῃ ὅμως ταύτῃ τοῦ Ὀστερλιτζ ὁ Συνταγματάρχης ἐφονεύθη. — Ἡ ὥρα μου δὲν εἶνε μακρὰν εἶπεν ὁ Δουφεξ. Μετ' ὀλίγας ἡμέρας μᾶς ἐστελλον εἰς ἀκροβολισμόν. Πρὶν ἰππεύσῃ ὁ Δουφαῖξ πλησιάσας τοὺς ἀξιωματικούς τοῖς ἔτεινε τὴν χεῖρα λυπηρῶς. Ὁ Συνταγματάρχης Ραιμπὸτ δὲν ὑπάρχει ἤδη. εἶπε· τετέλεσται· χαίρετε... καὶ τοῖς ἐσφιγξε τὴν χεῖρα μετὰ δακρύων! ὁ δυστυχῆς νέος προσέφητευσεν καλῶς ὀλίγοι πυροβολισμοὶ ἀντηλλάγησαν καὶ ὁ πρῶτος ἦτο δι' αὐτόν!

Ἐγὼ εἶπε καὶ ὁ γέρων ἐστάθην μάρτυς συμβεβηκότος ἔτι μᾶλλον ἀξιοθρηνητοῦ. Μία τῶν ἀνεψιῶν μου ἐγέννησε κατὰ τὸ 1816 τέκνον ὑπερβολικῶς ἰσχνόν, ὅπερ διὰ τῶν φιλοστόργων περιποιήσεων τῆς μητρὸς του ἐξῆσεν. Ἄλλ' αἱ προσπάθειαι ὅπως κατορθώσωσιν νὰ περιπατῇ ἀπέβησαν μάταιαι· ὅλα τὰ φάρμακα τῶν περιφημοτέρων ἰατρῶν ἐξηνητλήθησαν. Τὸ τέκνον ἦτο ἤδη τριῶν ἐτῶν, καὶ οἱ ἀσθενεῖς πόδες του μόλις ἠδύναντο νὰ τὸ βραστάσωσιν. Τότε ἔμαθε περὶ ἀνθρώπου τινὸς κατοικοῦντος γειτνιαζόν τι χωρίον, φημιζόμενου ὡς ἐνεργήσαντος πολλὰς ἀξιοθαυμάστους θεραπείας. Ἄν καὶ ἡ ἀνεψία μου δὲν ἐπίστευεν εἰς τοὺς ὑποτιθεμένους τούτους θαυματουργοὺς, ἡ ἐπιθυμία ὅμως τοῦ νὰ ἴδῃ τὸν υἱὸν τῆς θεραπευόμενου κατέστησεν αὐτὴν

εὐπιστον, καὶ μετέβη μετὰ τοῦ τέκνου τῆς εἰς τὸ εἰρη-
 μένον χωρίον. Ὁ καλὸς γέρον ἐκάθητο ἐπὶ τῆς εὐ-
 τῆς θύρας τοῦ καπνίζων ὅταν ἐφθάσαν. Ἀφοῦ τῷ ἐξ-
 ἤθηκε τὸν σκοπὸν τῆς ἐπισκέψεώς τῆς ἔλαβε τὸ παιδίον,
 τὸ παρετήρησεν ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι ποδῶν, καὶ τιθεὶς
 αὐτὸ ἐπὶ τῶν γονάτων του, ἠρώτησεν. Τί θέλετε νὰ
 πράξω δι' ὑμᾶς; — Δὲν πιστεύετε λοιπὸν ὅτι δύνασαι
 νὰ τὸ θεραπεύσης; — Ἐγὼ ἔχι. — Δυστυχῆς τέκνον!
 εἶπεν ἡ μήτηρ κλαίουσα, εἶναι λοιπὸν καταδεδικασμένον
 νὰ μείνῃ πάντοτε οὕτως; — Λανθάνεσθε! θέλει περι-
 πατήσῃ. — Ἀλλὰ τίς θέλει τὸ θεραπεύσῃ; — Ὑμεῖς!
 — Ἐγὼ! — Βλέπω προσέθηκε μυστικῶς, ὅτι θέλετε
 μετ' οὐ πολὺ γεννήσει δεύτερον τέκνον τὴν ἡμέραν
 καθ' ἣν θέλει γεννηθῆ ἑκείνο, τοῦτο θέλει ἰατρευθῆ.
 Ἡ μήτηρ τὸν ἐθεώρησε μετ' ἀγανακτήσεως μὴ ἐννο-
 οῦσα πῶς ἡδύνατο νὰ ἐμπαίξῃ λύπην τοσοῦτον φυσικὴν.
 ἀλλ' ὁ καλὸς γέρον ἦτο τόσο ἡσυχος, καὶ εἶχε καὶ
 τρόπον τόσο πειστικόν, ὥστε ἐσιώπησε καὶ ἐξήγαγε
 μάλιστα νόμισμά τι ὅπως τῇ δώσει. Ἡτοιμάζετο ν' ἀ-
 ναχωρήσῃ εὐχαριστημένη ἐν μέρει διὰ τὴν ἐπίσκεψίν
 τῆς, ὅτε τὴν ἠμπόδισε φέρων τὸν δάκτυλον ἐπὶ τῶν
 χειλέων· ἀλλὰ σὰς προαναγγέλλω προσέθηκεν, ὅτι ἂν
 γεννήσῃτε τρίτον τέκνον, τοῦτο θέλει ἐπανέλθῃ εἰς τὴν
 σημερινὴν του κατάστασιν· τὸ δεύτερον θέλει τὸ θερα-
 पेῦσῃ, τὸ τρίτον θέλει τὸ καταστήσῃ ἀθεράπευτον.

Ἡ προφητεία ὅμως αὕτη τοῦ καλοῦ γέροντος ἐγένε-
 νετο ἐπὶ ἱκανὰς ἡμέρας ἀντικείμενον γέλωτος, ὅτε μετὰ
 δύο περιπὸν μῆνας ἡ ἀνεψιά μου ἐγέννησε δεύτερον υἱόν.
 Μόλις εἶχεν ἀναλάβει τὰς αἰσθήσεις ἃς εἶχον ἀφαιρέσει
 αὕτη ὁ πόνος τοῦ τοκετοῦ, μόλις εἶχε λάβει εἰς τὰς
 χεῖρας τῆς τὸ μικρὸν πλάσμα ὃ εἶχε δώσει τὸ φῶς,
 ἠκούσθη κρότος εἰς τὴν θύραν ἣν ἡ ὑπέρβουρα ἔσπευσε
 ν' ἀνοίξῃ. Ἦτον ὁ μικρὸς Ἐρνεστός ὃν εἶχον ἀφήσει
 ἐν τῇ αὐτῇ καθήμενον ἐπὶ τοῦ χόρτου· ἦλθε μόνος ἄ-
 νευ ὑποστηρίγματος ἕως ἐκεῖ, καὶ ἤρχισε νὰ τρέχῃ, νὰ
 φωνάζῃ, καὶ τραγωδῆ ἐντὸς τοῦ δωματίου τῆς μητρὸς
 του.

Ἄλλ' ὅ,τι θέλετε θαυμάσει ἐτι μᾶλλον εἶναι τὸ τέ-
 λος τῆς διηγήσεως. Ἀφοῦ ἐσυνήθισαν βλέποντες τὸν
 Ἐρνεστόν νὰ πηγαίνῃ, νὰ ἔρχηται ἐν τῇ οἰκίᾳ, ἐνόμι-
 σαν ὅτι δὲν ἦτο δυνατόν νὰ ἀπολέσῃ τὴν δύναμιν ταύ-
 την, ἣς εἶχε στερηθῆ τόσο καιρὸν. Ἐσυνήθισαν τόσο
 ταχέως εἰς τὴν εὐτυχίαν, ὥστε ἐλησμονήσαν σχεδὸν ἐν-
 τελῶς τῆς παρελθούσης ἀνησυχίας. Δύο ἔτη παρήλθον
 ἐν χαρᾷ, ὅτε ἡ ἀνεψιά μου ἔφερεν εἰς φῶς τρίτον υἱόν.
 Ἦτον ἡ ἐβδόμη τῆς πρωίας.

(Ἐπεταί τὸ τέλος.)

ΟΛΙΓΟΝ ΑΠ' ΟΛΑ

Μελισσόγλωσσα. — Καὶ αἱ μέλισσαι ἔχουν
 γλώσσα ἰδιαιτέραν, ἢ ἤχους δι' ὧν, ἐν ἐκάστη πε-
 ριστάσει, ἐξωτερικεύουν τὰς ἐντυπώσεις των, εἴτε
 ἐκδιώκουσαι τὸν ἀέρα διὰ τινων σωλήνων οὓς ἔχουσι

κατὰ τὸν λαιμόν, εἴτε κινεῖσαι τὰς πτέρυγας των
 κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον βραδέως. Οὕτως, δταν
 εἰς μίαν κυψέλην τὸ πᾶν βαίνει καλῶς καὶ ἡ βα-
 σίλισσα ὑγιαίνῃ καὶ αἱ προμήθειαι διατηρῶνται
 ἀσφαλεῖς, ἢ ταν καταφερθῆ ξηρὸν κτύπημα ἐπὶ τῆς
 θυρίδος τῆς κυψέλης, αἱ μέλισσαι ἀναπέμπουν ὁμο-
 φῶνως ἐπὶ πέντε σχεδὸν δευτερόλεπτα τὸν ἦχον
 χ ο υ .., ο υ .., ο υ .., ο υ ! μεθ' ἐν τηρούσιν ἀμέσως
 ἀπότομον σιγὴν. Ὅταν τὸ αὐτὸ κτύπημα κατενε-
 χθῆ ἐπὶ κυψέλης ἀφ' ἧς ἀπουσιάζει ἡ βασίλισσα,
 ἀκούεται ἦχος ἔντονος καὶ ἁρμονικὸς μεταβαλλό-
 μενος εἴτα εἰς δξύν καὶ ἀσύμφωνον ὡσεὶ χ ο υ ...
 ο υ ... ο υ ... ι ι ... ι ι ! Ὅταν αἱ μέλισσαι μιᾶς
 κυψέλης ἀπέρχονται εἰς τὴν ἐργασίαν των, ἀφίνοσι
 τὸν ἦχον ζ ... ζ ... ζ ... ζ ... παρὰ τὴν ἐξοδὸν τῆς κυ-
 ψέλης. Ὅταν βλέπουσιν κίνδυνόν τινα, ἢ καλοῦσιν εἰς
 συνδρομήν, ἠχοῦσι ι ι ... ι ι ... ι ι ... ! Τὸ ἐσπέρας,
 κατὰ τὸ θέρος, δταν ἡ συλλογὴ τοῦ μέλιτος κατὰ
 τὴν ἡμέραν ὑπῆρξε δαφυλῆς, ὁμοία πρὸς ὕμνον, ὑ-
 φοῦται ἐκ τῆς κυψέλης βοῆ γλυκεῖα ἀπροσδιόριστος.
 Τέλος, τὸν χειμῶνα, δταν τὸ μέλι ἀρχεται ἐκλείπειν
 ἀπὸ τῆς κυψέλης καὶ κτυπήσῃ τις ἐξῴθεν ἐπ' αὐ-
 τῆς, ἀκούεται ἔσω ἀντηχοῦν ἐν δξύν... δξύν... δξύν!
 εἶνε ἡ κραυγὴ τῆς ἀγωνίας τῶν μελισσῶν!

..

Σοκολάτα. — Ἡ ὠραία αὕτη τροφή κατὰ-
 γεται ἐκ Μεξικοῦ, καὶ κύριον συστατικόν τῆς ἔχει
 τ' ἀμύγδαλα τοῦ κακάου, ἅτινα ἀφοῦ καθουρδισθοῦν
 ὡς τὰ τοῦ καφφέ, ἀναδίδουν ἐν ἰδιαιτέρον ἄρωμα.
 Ὅταν κρυσώσουν τὰ τοιαῦτα ἀμύγδαλα τοῦ κακάου,
 ἀπλοῦνται ἐπὶ τραπέζης ὀριζοντείου, ἐφ' ἧς διὰ
 κυλίνδρου συντρίβονται τὰ κελύφη των· εἴτα ἀπὸ
 τοῦ ὄλου μίγματος ἀφαιρεῖται ἡ ζύμη τοῦ καρποῦ
 κ' ἐκτίθεται εἰς ἥρεμον θερμότητα ἵνα ἐξατμισθῇ
 ἡ ὑγρασία τῆς. Ἡ μικροτέρα ἐργασία τῆς κατα-
 κευῆς τῆς σοκολάτας εἶνε τὸ ἄλεσμα τοῦ κακάου
 καὶ ἡ ἀνάμιξις του μετὰ σακχάρους, βανίλιας, καὶ
 ἄλλων ἀρωμάτων. Ὡστε εἶνε φανερόν ὅτι ἡ κατα-
 σκευὴ αὕτη δὲν εἶνε ποσῶς ἀπλῆ, καὶ διὰ τοῦτο ἀ-
 ποτελεῖ ἰδιαιτέρον κλάδον βιομηχανίας. Ὡς τροφή
 ἡ σοκολάτα εἶνε θρεπτικὴ, ἀλλ' ὀλίγον ἐρεθιστικὴ.
 Βρασθεῖσα εἰς τὸ ὕδωρ, τὸ γάλα κ.τ.λ. εἶνε ἀριστόν
 ποτόν, μέχρις ἐτι πρό τινων ἐτῶν διαφιλονεικήσαν
 τὰ πρωτεῖα πρὸς τὸν καφφέ. Αἱ ποικιλίαι τῆς σο-
 κολάτας ἀριθμοῦνται κατὰ χιλιάδας, καὶ καθ' ἑκά-
 στην αὐξάνουν, ὡς αὐξάνουν καὶ αἱ νοθεῖαι καὶ αἱ
 φθοραὶ εἰς ἃς ὑπόκειται αὕτη. Διὰ τὸν τελευταῖον
 τοῦτον λόγον πολὺ πρέπει νὰ προσέχη πᾶς φίλος
 τῆς σοκολάτας καὶ εἰς τὴν γνησιότητά τῆς, καὶ εἰς
 τὴν ἀλώβητον ποιότητά τῆς. X. Θ.

ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΗΧΩ

Βατραχος μωθώδης, Εἰς τινὰ πῶ-
 λιν τῆς Γαλλίας ἀνεκκλύθη τεραστικὸς βατραχος ὡγι-